

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **O. H.**, zastoupeného Mgr. Kateřinou Hudečkovou, advokátkou se sídlem v Opavě, Hauerova 3, proti žalované **Ostravské univerzitě**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Dvořákova 7, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2014 č.j. OU-44912/90-2014, ve věci ukončení studia,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2014 č.j. OU-449112/90-2014, jímž byla zamítnuta žádost o přezkoumání a bylo potvrzeno rozhodnutí děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity v Ostravě ze dne 17.4.2014 č.j. OU-35657/11-2014 o ukončení studia.

V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

- 1) Podle článku 24 Studijního a zkušebního řádu Ostravské univerzity v Ostravě (dále jen SZŘ) se na rozhodování o právech a povinnostech studentů vztahuje ust. § 68 a § 69 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen zákon o vysokých školách) a studentovi musí být rozhodnutí doručeno do vlastních rukou (§ 68 odst. 3 téhož zákona). Podle žalobce nemohlo dojít k řádnému oznámení a účinnému doručení napadeného rozhodnutí, neboť nebylo doručeno jemu, ale jeho babičce M.H.
- 2) V souvislosti s ukončením studia žalobce došlo k porušení SZŘ, když zkouška z fyziologie neproběhla za podmínek stanovených studijním programem nebo SZŘ. Podle čl. 11 odst. 2 SZŘ má student, který u zkoušky nevyhověl, právo na konání jedné opravné zkoušky v rámci vypsání termínů daného zkouškového období. Neuspěje-li v tomto opravném termínu, může zkoušku mimořádně po písemné žádosti schválené děkanem opakovat podruhé v rámci vypsání zkušebních termínů daného zkouškového období. Vůči žalobci bylo takovým způsobem postupováno, avšak ve vztahu k jiným studentům již nikoliv. Podle žalobce nejméně ve čtyřech případech bylo jiným studentům umožněno opakovat část zkoušky z fyziologie nad rámec stanovený čl. 11 odst. 2 SZŘ. Toto tvrzení žalobce doložil elektronickým výpisem seznamu studentů konajících zkoušku z předmětu fyziologie za období červen až srpen 2014, z něž je podle žalobce zřejmé, že někteří studenti opakovali tuto zkoušku i pětkrát. Tito studenti byli ve vztahu k žalobci neoprávněně zvýhodněni, čímž došlo k porušení práva na rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi studenty.
- 3) Došlo k porušení čl. 2 odst. 7 SZŘ, z něhož vyplývá, že základní charakteristika předmětu je uvedena v popisu předmětu zveřejněném v elektronickém informačním systému studijní agendy. Popis předmětu obsahuje mj. i vyučovací jazyk. Studijní obor všeobecného lékařství je akreditován v českém jazyce, takže studenti mají právo na výuku v českém jazyce. Přesto veškeré přednášky a následně i zkoušky byly prezentovány v jazyce slovenském, což se ve své podstatě mohlo odrazit v nepochopení celé výuky. Toto tvrzení žalobce doložil fotografií pořízenou z přednášek fyziologie. Pochybení v dodržování SZŘ připustila i žalovaná ve svém dopise ze dne 1.7.2014 č.j. OU-59544/90-214 adresovaném otci žalobce.
- 4) Žalobce zpochybnil nepodjatost vyučujícího předmětu fyziologie RNDr. P. Š., CSc., na jehož opakované porušování SZŘ žalobce několikrát upozornil. Poprvé poté, co žalobce dne 18.12.2013 neuspěl u zkoušky z fyziologie v tzv. děkanském termínu. V důsledku neúspěšně složené zkoušky bylo žalobci studium ukončeno. Následně žalobce podal žádost o přezkoumání rozhodnutí, v níž mj. poukázal na skutečnosti výše uvedené a na to, že komisionálního přezkoušení dne 18.12.2013 se jako člen komise zúčastnil prof. J., který původně v protokolu ze dne 27.11.2013 jako člen zkušební komise uveden nebyl. Následně děkan lékařské fakulty rozhodl o zrušení rozhodnutí o ukončení studia a žalobci bylo povoleno ve studiu dále pokračovat. Současně bylo stanoveno nové komisionální zkoušení z předmětu fyziologie. Veškeré nedostatky uvedené v žádosti žalobce byly proděkanou členům zkušební komise důrazně vytknuty. Žalobce je přesvědčen, že tato skutečnost se ve své podstatě odrazila v podjatém a neobjektivním hodnocení znalostí žalobce při zkoušce dne 2.4.2014, kdy jej opětovně zkoušela komise v čele s RNDr. P. Š., CSc.
- 5) Jelikož nápravu ve věci nezjedнала ani žalovaná, považuje žalobce napadené rozhodnutí za rozporné s Listinou základních práv a svobod (dále jen Listina), a to

především s čl. 33 garantujícím každému právo na vzdělání, právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu a právo na získávání prostředků pro své životní potřeby prací (čl. 26). Právo na vzdělání je podle žalobce nutno vykládat tak, že studentovi má být umožněno za splnění stanovených podmínek studium na vysoké škole dokončit, aby mohl realizovat své právo na volbu povolání a na získávání prostředků prací. Žalovaná neaplikovala shora citovaná ustanovení SZŘ řádně, čímž došlo k zásahu do právní sféry žalobce a k ohrožení jeho ústavně zaručených práv.

Žalovaná ve vyjádření uvedla:

K bodu 1) žaloby

Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 18.6.2014, takže došlo k jeho řádnému oznámení a účinnému doručení. Rozhodnutí rektora bylo odesláno i zmocněncům žalobce na základě udělené plné moci ze dne 12.4.2014, a to rodičům žalobce M. H. a J. H. Žalovaná považuje tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí bylo doručeno jeho babičce M. H., za nepravdivé.

K bodu 2) žaloby

Podle pravidel studijního programu Všeobecného lékařství je předmět Fyziologie II povinným předmětem (nebo také „A“ předmětem ve smyslu ust. čl. 2 odst. 6 SZŘ), jehož absolvování je studijním plánem předepsáno na letní semestr 2. ročníku studia. Statut povinného předmětu je dán ust. čl. 2 odst. 6 písm. a) SZŘ a jeho splnění je podmínkou absolvování dané etapy studia nebo studijního oboru. Ust. čl. 11 odst. 1 SZŘ stanoví, že zkouškou se prověřují vědomosti studenta z příslušného předmětu a jeho schopnost je tvořivě uplatňovat. Zkouška může být ústní, písemná, praktická nebo kombinovaná. Její forma a podmínky jsou určeny v popisu předmětu. Podle čl. 11 odst. 2 SZŘ má student právo na konání jedné opravné zkoušky v rámci vypsání termínů daného zkouškového období, pokud u zkoušky nevyhověl. V případě studia žalobce byla zkouška z povinného předmětu předepsána na letní semestr akademického roku 2012/2013. V rámci tohoto letního semestru bylo pro vykonání zkoušky vypsáno 17 termínů pro písemný test a 16 termínů pro ústní zkoušku, jenž spolu tvoří zkoušku z tohoto povinného předmětu. Žalobce se opakovaně přihlašoval a odhlášoval od písemného testu i ústní zkoušky. Konkrétně se 11x přihlásil k písemnému testu a 6x se odhlásil z písemného testu, přičemž dvakrát se přihlásil a odhlásil ze stejného termínu, čímž mu zůstaly zapsány 3 termíny pro písemný test. Písemný test žalobce konal dne 12.6.2013, 17.6.2013 a 24.6.2013, přičemž ve dvou prvních případech byl klasifikován stupněm „nevyhověl“, ve třetím případě „vyhověl“. K ústní zkoušce se žalobce konkrétně přihlásil 9x a odhlásil 8x, čímž mu zůstal zapsán jeden termín pro ústní zkoušku, kterou konal 30.8.2013. Tento termín byl vypsán v pořadí jako poslední. Žalobce byl klasifikován stupněm „nevyhověl“. Jelikož šlo o poslední vypsání termínu zkoušky z povinného předmětu v letním semestru, nezískal žalobce za tento povinný předmět kredity. V souladu s čl. 20 odst. 5 SZŘ žalobce požádal o druhý zápis předmětu do zimního semestru akademického roku 2013/2014 a jeho žádost byla schválena. Žalobce tedy získal právo konat zkoušku z povinného předmětu celkem třikrát, a to v jednom řádném termínu, v jednom opravném termínu a v jednom mimořádném termínu na základě žádosti schválené děkanem (tzv. děkanský termín). V zimním semestru akademického roku 2013/2014 byl vypsán 1 termín pro písemný test a 9 termínů pro ústní zkoušku. Žalobce písemný test měl již úspěšně vykonán v letním semestru

předchozího akademického roku a přihlásil se k ústní zkoušce v termínech 23.10., 20.11. a 18.12.2013. V prvním řádném termínu byl klasifikován stupněm „nevyhověl“, stejně tak nevyhověl při opravné zkoušce dne 20.11.2013 a rovněž při děkanském termínu 18.12.2013. Rozhodnutím ze dne 8.1.2014 č.j. OU-1072/11-2014 bylo děkanem lékařské fakulty rozhodnuto o ukončení studia žalobce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žádost o přezkoumání rozhodnutí, jíž děkan vyhověl a rozhodnutí o ukončení studia zrušil rozhodnutím ze dne 13.2.2014 č.j. OU-10778/11-2014, přičemž výjimečně s přihlédnutím k novým skutečnostem (zdravotnímu stavu žalobce) povolil žalobci pokračovat ve studiu s tím, že stanovil mimořádný druhý děkanský termín. Komisionální přezkoušení v tomto druhém děkanském termínu proběhlo dne 2.4.2014 a znalosti žalobce shledala zkušební komise nedostačujícími. Zkouška byla opět klasifikována stupněm „nevyhověl“. Děkan lékařské fakulty vydal dne 17.4.2014 pod č.j. OU-35657/11-2014 rozhodnutí o ukončení studia, proti němuž podal žalobce žádost o přezkum. Napadeným rozhodnutím byla žádost o přezkum zamítnuta a rozhodnutí děkana bylo potvrzeno. Tvrzení žalobce, že došlo k porušení práva na rovnou ochranu a rovné zacházení se všemi studenty, považuje žalovaná s ohledem na shora uvedené za nekorektní, žalobce v uvedeném období po opakovaném přihlašování a odhlašování ze zkoušky využil k jejímu vykonání pouze poslední termín zkoušky 30.8.2013, čímž se sám připravil o možnost zkoušku v rámci pravidel SZŘ opakovat.

K bodu 3) žaloby

Popis povinného předmětu skutečně obsahuje údaj, že vyučovacím jazykem je jazyk český, avšak v rámci studijního programu Všeobecné lékařství je užívána zejména odborná terminologie v jazyku latinském či všeobecné odborné výrazy. Znalost odborné terminologie je také požadována po studentech při zkouškách z jednotlivých předmětů. Žalobce uvedl, že povinný předmět je vyučován v jazyku slovenském až v rámci žádosti o přezkum rozhodnutí o ukončení studia ze dne 16.5.2014. Žalovaná má za to, že vzhledem k tomu, že žalobce ani nikdo jiný během realizované výuky či při zkouškách z tohoto povinného předmětu na tuto skutečnost neupozornil, je námitka žalobce účelová. V ostatním žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K bodu 4) žaloby

Stížnost žalobce na vedoucího ústavu fyziologie a patofyziologie doc. RNDr. P. Š., CSc. byla žalované poprvé doručena v listinné podobě dne 15.5.2014 jako příloha dopisu matky žalobce M. H. ze dne 12.5.2014 adresovaného k rukám děkana lékařské fakulty, tj. stalo se tak v době vydání druhého prvostupňového rozhodnutí o ukončení studia. Stížnost nebyla podána, jak nesprávně uvádí žalobce, v rámci doplnění žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 28.1.2014. Žádné doplnění žádosti o přezkoumání ukončení studia nebylo žalované doručeno. Žádost o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 28.1.2014 neobsahuje stížnost na doc. RNDr. P. Š., CSc. Skutečností je, že žádosti o přezkum rozhodnutí o ukončení studia předcházely osobní neohlášené návštěvy rodičů žalobce u proděkanky pro studium Mgr. I. Z., Ph.D., vedoucího ústavu fyziologie a patofyziologie doc. RNDr. P. Š., CSc., vyučujících praktické výuky fyziologie, referentů studijního oddělení a rovněž děkana lékařské fakulty. Při osobní schůzce s proděkankou Mgr. Z., Ph.D. byla rodiči mj. sdělena informace o zdravotním stavu žalobce (schůzka ze dne 24.1.2014). Tato informace byla také předmětem písemné žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 28.1.2014, na jejímž

základě bylo rozhodnutí o ukončení studia zrušeno a současně stanoveno nad rámec možností daných SZŘ komisionální přezkoušení, tj. tzv. druhý děkanský termín z povinného předmětu. Stížnost žalobce na doc. RNDr. P. Š., CSc. ze dne 15.5.2014 byla prošetřena a bylo na ni odpovězeno děkanem přípisem ze dne 11.6.2014. Druhá stížnost na doc. RNDr. P. Š., CSc. byla ze dne 26.6.2014 (podána zmocněnkyní žalobce M. H. k rukám rektora). Přílohou této stížnosti byla stížnost první, odpověď děkana na tuto stížnost a čestné prohlášení D. Š. z 25.6.2014. Rektor na druhou stížnost reagoval dopisem ze dne 7.7.2014 č.j. OU-64767/90-2014. V ostatním žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitkám směřujícím proti složení komisí pro komisionální přezkoušení žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pro úplnost žalovaná dodala, že tvrzení o učiněné výtce proděkanky pro studium Mgr. Z., Ph.D. vůči ostatním členům komise považuje za subjektivní žalobcovo posouzení. Žalovaná toto tvrzení odmítá jako irelevantní. Žádost žalobce o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 28.1.2014 žádný výčet nedostatků ani neobsahuje. Doc. RNDr. P. Š., CSc. byl ustanoven jako člen komise i pro druhý termín děkanského termínu z toho důvodu, že je garantem povinného předmětu.

K bodu 5) žaloby

Žalovaná trvá na tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou legislativou, je podrobně odůvodněno, takže je přezkoumatelné a k zásahu do právní sféry žalobce a ohrožení jeho ústavně zaručených práv žalovanou nedošlo.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím děkana lékařské fakulty ze dne 8.1.2014 č.j. OU-1072/11-2014 bylo žalobci ukončeno studium v magisterském studijním programu Všeobecné lékařství, neboť ani po druhém zapsání nezískal kredity za povinný předmět Fyziologie II. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žádost o jeho přezkoumání, kterou odůvodnil zdravotními problémy, jež mají původ v období středoškolských studií a znovu se objevily v období 4. semestru. V jejich důsledku dle vlastního tvrzení nebyl žalobce schopen využít oba pokusy k vykonání zkoušky. V souvislosti s děkanskou zkouškou se pak tyto potíže ještě prohlubovaly. Na základě žádosti vydal děkan lékařské fakulty dne 13.2.2014 pod č.j. OU-10778/11-2014 rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o ukončení studia a povolil žalobci pokračovat dále ve studiu, přičemž současně stanovil nové komisionální zkoušení z předmětu Fyziologie II. Dle protokolu o mimořádném termínu zkoušky z lékařské fyziologie ze dne 2.4.2014 byly žalobci nabídnuty okruhy otázek, které byly předem známy. Po poskytnutí času k přípravě (20 minut) proběhlo komisionální zkoušení. Hlavním zkoušejícím byl doc. RNDr. P. Š., CSc., přednosta ústavu fyziologie. Po zodpovězení všech otázek se zkušební komise vyjádřila k provedení výkonu a bylo o něm hlasováno. Protokol obsahuje znění zkušebních otázek a dále znění doplňující otázky, která byla žalobcem zvolená. Komise vydala výrok, podle něhož žalobce neprokázal dostatečné znalosti ze zkoušeného předmětu, a shodla se jednomyslně na známce nedostatečná. Protokol podepsalo všech 5 členů zkušební komise. Rozhodnutím děkana lékařské fakulty ze dne 17.4.2014 bylo žalobci ukončeno studium, neboť ani po druhém zapsání nezískal kredity za povinný předmět Fyziologie II. Žalobce podal žádost o přezkoumání tohoto rozhodnutí, která byla zamítnuta napadeným rozhodnutím rektora žalované a rozhodnutí děkana ze dne 17.4.2014 o ukončení studia bylo potvrzeno. Součástí správního spisu je

doručenka, podle níž bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobci do vlastních rukou dne 18.6.2014, což stvrdil svým podpisem. Na výzvu soudu předložila žalovaná přehled zkouškových termínů všech studentů ročníku akademického roku 2013/2014 ve vztahu ke zkoušce z Fyziologie II.

První žalobní bod byl v průběhu ústního jednání před krajským soudem vzat zástupkyní žalobce zpět, neboť obsahem správního spisu má za prokázané, že napadené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno.

Druhý žalobní bod krajský soud důvodným neshledal. Žalobce v žalobním tvrzení uvedl, že došlo k neoprávněnému zvýhodnění jiných studentů oproti žalobci, a to čerpáním vícerych zkušebních termínů, než umožňuje SZŘ. Žalobce poukázal na čl. 11 odst. 2 SZŘ, podle něhož má student, který u zkoušky nevyhověl, právo na konání jedné opravné zkoušky a neuspěje-li v opravném termínu, může opakovat zkoušku podruhé na základě žádosti schválené děkanem. Žalobce soudu předložil elektronický výpis seznamu studentů konajících zkoušku z předmětu Fyziologie II. za období červen až srpen 2014 a tvrdil, že někteří studenti opakovali tuto zkoušku i pětkrát. Krajský soud si vyžádal od žalované předložení kompletního přehledu zkouškových termínů všech studentů ročníku akademického roku 2013/2014 vztahujících se ke zkoušce z Fyziologie II. Z předložených záznamů je zřejmé, že někteří studenti konali písemný test závěrečné zkoušky několikrát, k čemuž žalovaná uvedla, že taková praxe je důsledkem rozhodnutí garanta a vyučujícího předmětu, který přihlédl k tomu, že studenti měli s písemným testem velké problémy a jeho úspěšné složení přitom bylo podmínkou, aby byli připuštěni k ústní části zkoušky. Garant a zkoušející předmětu pak umožnili písemný test několikrát opakovat. Jejich přístup byl rovný ve vztahu ke všem studentům. Z listin předložených žalovanou a z listin předložených žalobcem je podle soudu seznatelné, že žalobce v akademickém roce 2013/2014 nekonal vůbec písemnou část zkoušky, neboť písemný test již zvládl v akademickém roce 2012/2013, přičemž i on jej konal několikrát, než dospěl k úspěšnému řešení. Možnost vícečetného opakování se však nevztahovala k ústní části zkoušky. Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že postupem žalované nebyla porušena práva žalobce, byť její postup nebyl zcela souladný s čl. 11 odst. 2 SZŘ. Pokud však byly výjimky z tohoto ustanovení poskytnuty všem studentům a žalobce sám tohoto dobrodiní žalované také využil, pak nelze z uvedeného dovozovat jakékoliv závěry ve vztahu přezkumu napadeného rozhodnutí. Úkolem soudu ve správním soudnictví je posoudit primárně to, zda přezkoumávaným rozhodnutím, případně řízením, které jeho vydání předcházelo, nedošlo k zásahu do práv žalobce. Ne každé porušení právního předpisu však představuje zásah do právní sféry, příp. nezákonnost přezkoumávaného rozhodnutí.

Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaná porušila také čl. 7 odst. 2 SZŘ, když v rozporu se základní charakteristikou předmětu fyziologie, u níž je akreditována výuka v českém jazyce, probíhaly přednášky a následně i zkoušky ve slovenštině. Žalobce uvedl, že tato praxe se ve své podstatě mohla odrazit v pochopení celé výuky. Také v tomto bodě žaloby žalobce poukázal na rozpor zavedené praxe žalované se zněním SZŘ, neuvedl však, jak konkrétně se tento postup dotkl jeho práv. Jeho tvrzení, že zavedená praxe žalované se ve své podstatě mohla odrazit v pochopení celé výuky, je tvrzením zcela neurčitým a hypotetickým, když žalobce netvrdí, že se tak v jeho případě stalo, netvrdí, že výuka ve slovenském jazyce způsobila, že nerozuměl vyučované materii a ani netvrdí, že zkoušenou látku

neznal odpovídajícím způsobem z tohoto důvodu. Z kontextu celé žaloby vyplývá, že žalobce je naopak přesvědčen o tom, že jeho znalosti byly dostatečné k tomu, aby byl klasifikován známkou vyhověl. Žalobní argumentaci uvedenou v tomto žalobním bodě proto považuje krajský soud za ryze účelovou a neshledal důvody, pro které by toto žalobní tvrzení mohlo být úspěšným. Pro úplnost soud uvádí, že se stejnou odvolací námitkou se vypořádala žalovaná na str. 6 napadeného rozhodnutí. Žalobce v podané žalobě její argumentaci nijak nerozporoval, neuvedl žádné důvody, pro které s ní nesouhlasí, pouze setrval na svém původním tvrzení.

Čtvrtý žalobní bod obsahuje žalobní tvrzení o podjatém a neobjektivním hodnocení znalostí žalobce zkušební komisí v čele s RNDr. Š., CSc. S obdobně formulovanou odvolací námitkou se žalovaná detailně vypořádala na str. 5-6 napadeného rozhodnutí. Žalobce argumentaci žalované ani v tomto případě žádným způsobem nerozporoval, pouze setrval na své původní námitce a doplnil, že podjatost a neobjektivnost hodnocení jeho znalostí při zkoušce dne 2.4.2014 měla svůj původ v předchozích stížnostech na porušování SZŘ, které vznesl vůči RNDr. Š., CSc, a to poprvé již v žádosti o přezkoumání rozhodnutí ze dne 8.1.2014 o ukončení studia. Na základě obsahu správního spisu dospěl krajský soud k závěru o nepodloženosti tohoto žalobního tvrzení. Předně obsahem správního spisu má soud za prokázané, že stížnosti na RNDr. Š., CSc. nepředcházely komisionálnímu zkoušení ze dne 2.4.2014 (druhý děkanský termín), neboť jsou datovány dny 12.5. a 26.6.2014, takže nemohly postoj jmenovaného vůči žalobci v průběhu označené zkoušky nijak ovlivnit. Žádost žalobce o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 8.1.2014 datovaná dnem 28.1.2014 je odůvodněna zcela výhradně zdravotními problémy žalobce. Neobsahuje žádné stížnostní tvrzení vůči konkrétním osobám či složení komise. Pokud jde o vlastní průběh zkoušky konané dne 2.4.2014, byl žalobce přezkušován zkušební komisí v počtu pěti členů a RNDr. P. Š., CSc. byl jejím členem a zároveň předsedou. Žalobce si nejprve vylosoval dvě otázky z předem známého okruhu otázek a členové komise se shodli na jeho nedostatečných vědomostech. Nad rámec běžného průběhu zkoušky žalobci následně umožnili vybrat si libovolné téma jako další zkušební otázku, což žalobce učinil, avšak ani v tomto případě neuspěl. Již ze samotného průběhu zkoušky, který je seznatelný z protokolu, je podle názoru soudu zřejmý objektivní přístup komise k žalobci a snaha o vstřícnost. Nutno zdůraznit, že forma komisionálního zkoušení je sama o sobě zárukou objektivity průběhu zkoušky. RNDr. Š., CSc. byl pouze jedním z členů komise a na výsledku, tj. hodnocení žalobce známkou nevyhověl, se shodlo všech pět členů komise. Z pohledu tvrzené neobjektivity soud posuzoval také celkový proces žalobcova skládání zkoušky z předmětu Fyziologie II, který započal v akademickém roce 2012/2013 a skončil dne 12.4.2014. Žalobce nejprve využil možnosti nad rámec SZŘ několikrát absolvovat písemný test jako první část této zkoušky, který úspěšně vykonal ještě v akademickém roce 2012/2013. Ústní část zkoušky, při níž neuspěl v termínu 30.8.2013 (jako posledním možným) mu pak byla povolena zapsat do následujícího akademického roku. Jelikož při zkoušce neuspěl, byl mu umožněn opravný termín a následně děkanský termín, v němž také nevyhověl. Dne 8.1.2014 bylo vydáno rozhodnutí o ukončení studia, které však bylo na základě žádosti žalobce zrušeno, když byly zohledněny jím tvrzené zdravotní problémy. Z popsanych kroků podle názoru krajského soudu nic nenasvědčuje tomu, že by ze strany žalované či konkrétních osob, které působí jako vyučující, došlo k nestandardnímu či dokonce podjatému přístupu k žalobci. Žalobce mohl využít všech možností, které mu byly dány SZŘ, ale také dalších poskytnutých nad rámec tohoto vnitřního předpisu

žalované. Vstřícnost žalované, resp. jejích vyučujících lze spatřovat např. ve vyhovění první žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia a poskytnutí 2. děkanského termínu nebo v umožnění výběru doplňující zkušební otázky v rámci posledního pokusu o složení zkoušky. Na základě uvedených skutečností se krajský soud shoduje s žalovanou v názoru, že skutečnosti tvrzené žalobcem v žalobě jsou značně nekorektní a účelové.

Důvodným neshledal krajský soud ani poslední žalobní bod, v němž žalobce namítl porušení základních práv dle Listiny (čl. 33 a 26), která garantuje každému právo na vzdělání, právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu a právo na získávání prostředků pro své životní potřeby prací. Soud nesdílí názor žalobce, že právo na vzdělání je nutno vyložit tak, že studentovi má být umožněno studium na vysoké škole dokončit, aby mohl realizovat své právo na volbu povolání a získávání prostředků prací. Právo na vzdělání je podle názoru soudu třeba vykládat tak, že student má právo studovat, neznamená to však, že musí studium na konkrétní škole také dokončit. Tato skutečnost je odvislá od toho, v jaké míře a jakým způsobem je student schopen splnit podmínky pro studium stanovené, jež vyplývají zejména z vnitřního předpisu školy. Názor žalobce, že právo na studium zahrnuje možnost studium ukončit, by vedl k absurdním důsledkům, kdy jakékoliv stanovení podmínek studia by bylo nadbytečné a jakákoliv garance úrovně studia ze strany příslušné školní instituce nemožná. Obdobně lze vnímat také nálezy Ústavního soudu ze dne 3.4.1996 sp. zn. Pl.ÚS 32/95-1, v němž bylo vysloveno, že: *„Právo na vzdělání na vysoké škole nelze chápat jako základní právo v tom smyslu, že by každý byl oprávněn studovat na vysoké škole, kterou si sám zvolí, a že by stát byl povinen zaručit komukoliv takové vzdělání, jaké si přeje. Kritéria pro přijetí ke studiu na vysokou školu nejsou stanovena zákonem, ale jsou věcí samosprávné působnosti vysokých škol.“* Podle názoru krajského soudu lze uvedené obdobně vztáhnout na problematiku stanovení studijních podmínek a kritérií jejich splnění. Citovaný názor Ústavního soudu nelze ve vztahu k posuzované věci vyložit jinak, než že právo studovat na vysoké škole v sobě nezahrnuje garanci ukončení započatého vzdělání.

Jelikož krajský soud žádný z žalobních bodů důvodným neshledal, žalobu v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované s tímto soudním řízením nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. září 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu